

LVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ansvaret for Indholdet af Dagblade og Ugeblade m. m.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 22de Marts 1888.)

Forslaget til Lov om Ansvaret for Indholdet af Dagblade og Ugeblade m. m., der er ligehdende med den om samme Emne under 13de August 1886 udfomne foreløbige Lov — kun at § 8 om denne Lovs Straftænder er udeladt — indeholder forskjellige Endringer og Tillæg til de i Lov om Pressens Brug af 3die Januar 1851 indeholdte Forrifter, for saavidt angaar de nævnte Blade, se Forslagets § 1. En Kreds af Endringer (Forslagets §§ 2—4), har Hensyn til den i Lov 3die Januar 1851 § 3 givne Regel om Ansvaret for Indholdet af et her i Riget ved Trykken offentliggjort Skrift. En anden Kreds af Bestemmelser (Forslagets § 5), giver Reglen i Lov 3die Januar 1851 § 14 om Forholdsregler, sigtende til at hindre Indførselen af fremmede Skrifter, hvis Indhold findes strafbart, men for hvis Offentliggjørelse ingen dansk Underfaat kan drages til Ansvar, en næiere Forklaring og Udvidelse. Ved Lovforslagets to sidste Paragrafer (§§ 6 og 7) gives endelig stærkede Regler med Hensyn til Fyldestgjørelsen af de Formuehæder af forskjellig Art, hvortil nogen maatte blive dømt paa Grund af et Dagblads eller Ugeblads Indhold.

Hovedbetænkningen ved den Regel om Ansvaret for Indholdet af et her i Riget

offentliggjort Skrift, som Lov 3die Januar 1851 § 3 giver, er den, at den hjemler den nærmeste og sædvanligvis mest skyldige Person, nemlig Forfatteren, Ansvarsfrihed, naar han ikke navngiver sig paa Skriftet. Loven udpeger i saa Fald en anden Person blandt dem, der have medvirket til Offentliggjørelsen, i en nærmere angiven Rækkefølge, til at bære Ansvaret, medmindre ogsaa disse have sikret sig mod Ansvar ved ikke at navngive sig. Kun den sidste i Rækken, Bogtrykkeren, kan ikke paa denne Maade frigjøre sig for Ansvaret, men skal under Straf sætte sit Navn paa Skriftet, jfr. Lovens § 1. Naar omvendt Forfatteren eller en af de Personer, der ere udpegede som nærmere til at bære Ansvaret, har navngivet sig paa Skriftet, slippe de efterfølgende i Rækken for Ansvar.

At denne Ordning afviger fra de almindelige Grundsætninger om Ansvaret for en Forbrydelse, er indlysende. I Stedet for Reglen om samtlige Medskyldiges Ansvar, stilles Reglen om, at kun een har Ansvar, og ikke en Gang det fastholdes, at denne ene i alt Fald bliver den nærmeste eller nærmere skyldige, idet det beror paa ham selv, om han ved at navngive sig paa Skriftet vil tage Ansvaret eller sikre sig Ansvarsfrihed ved at unblade dette. Det Hensyn